

ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สอนโดย ครูพรรณทิพย์ เกษเจริญคุณ

การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้
๒. สามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล
๓. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนดได้
๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานได้
๕. สามารถสังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ฯลฯ

การอ่านแปลความ คือ การแปลตามอักษรหรือคำโดยถือความหมายเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตามเนื้อความนั้นๆ โดยยังรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน การแปลความจะไม่คำนึงถึงรูปแบบเดิมของข้อความเลย

การแปลความหมายมีหลายรูปแบบ ดังนี้

๑. แปลคำศัพท์เฉพาะให้เป็นภาษาธรรมดา เป็นการแปลความหมายจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง

๒. แปลสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ร้อยกรอง คำภาษาบาลีสันสกฤตที่ไทยนำมาใช้ให้เป็นภาษาสามัญ หรือในทางกลับกัน

๓. แปลเครื่องหมายต่างๆ

การอ่านตีความ

มีหลักเกณฑ์ในการอ่าน ดังนี้

๑. อ่านเรื่องที่จะตีความโดยละเอียดเพื่อให้เข้าใจความหมาย และประเด็นสำคัญ
๒. พิจารณาคำที่ปรากฏในเรื่องมีความหมายอีกระดับซ่อนอยู่หรือไม่ เช่น ความหมาย โดยนัยและสัญลักษณ์
๓. พิจารณาคำที่ปรากฏในเรื่องมีน้ำเสียงที่เจอความรู้สึกใดๆ ซ่อนอยู่หรือไม่

การอ่านขยายความ

คือ การอ่านเพื่อนำข้อมูลมาอธิบายเพิ่มเติมให้มีความละเอียดมากขึ้นจากเนื้อความเดิม ทั้งนี้การอ่านขยายความสามารถใช้วิธีการยกตัวอย่างประกอบ หรือการอ้างอิงเปรียบเทียบ เพื่อให้ได้เนื้อความที่กว้างขวางออกไป จนเป็นที่เข้าใจยิ่งขึ้น

